

Mile Boban

OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA (33. dio)

http://www.safaric-safaric.si/zds@@@/Zzx_POVEZNICE.htm

UVOD U OPIS – “OD IVAN PLANINE DO BLEIBURGA” – DRINA br. 2 1963. (2.dio) – Otporaš

<https://otporas.com/uvod-u-opis-od-ivan-planine-do-bleiburga-drina-br-2-1963-2-dio/>

Čimbenici izručenja:

Saveznička Komanda za Sredozemlje u Caserti ([3301 Ita Caserti](#)), blizu Napulja. Na čelu joj fieldmarshal Alexander, Harold Rupert Leofric George, Ist viscount of Tunis, Commander in Chief Area;

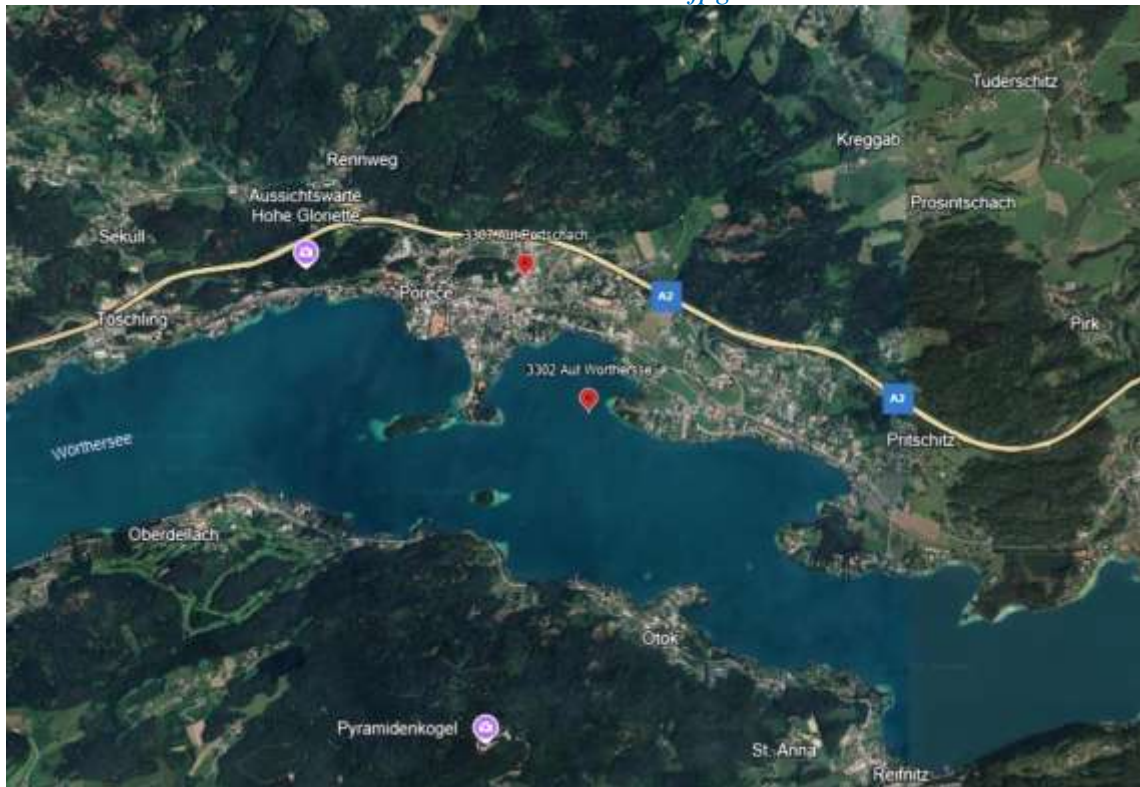
3301 Ita Caserti.jpg

Engleska osma armada, zapovjednik Lt. general Richard Mc Creery;

Engleski peti korpus u Portschach-u, na Wortherssee-u ([3302 Aut Worthersse](#)), zapovjednik Lt. general Horatius Murray;

3302 Aut Worthersee.jpg

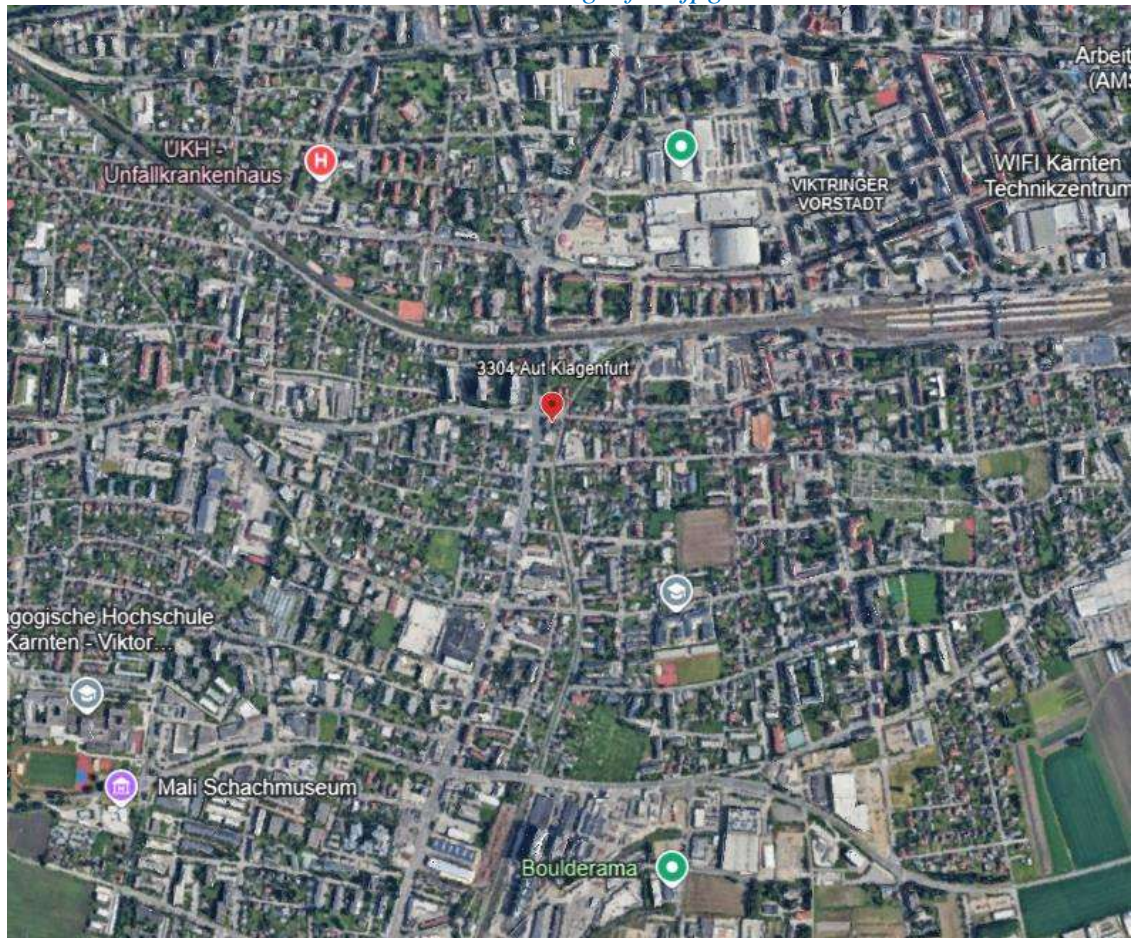
Engleska divizija, zapovjedništvo smješteno u zgradi novog sjemeništa u Klagenfurtu ([3303 Aut Klagenfurt](#));

3303 Aut Klagenfurt.jpg

Engleska brigada, stožer u Klagenfurtu ([3304 Aut Klagenfurt](#)), pobočnik capt. hornby ili Military Government u Klagenfurtu, sa Department for Displaced Persons, pod vodstvom majora William Johnson-a, kojemu je bio pomoćnikom kanadski major P. H. Barre.

[3304 Aut Klagenfurt.jpg](#)

Gornja vidljiva ekipa primila je upute od nevidljive engleske komisije, došle iz glavnog partizanskog zapovjedništva, koju su sačinjavali: brigadir Fitzroy MacLean, R. Churchill (*Randolph, Winston-s Churchill-a sin, koji je za vrijeme rata NDH posjećivao i pomagao tita i titovu borbu u borbi protiv Nezavisne Države Hrvatske, NDH., mo. Mile.*)

i major D. C. Ower.

Ovo izaslanstvo, protuhrvatskim duhom nadahnuto, k tome pod izravnim nadzorom Paje Dapčevića, odnosno potpirivano po partizanima, činilo je *šahovske poteze* protiv hrvatskog pristizalog mnoštva, kako su to samo partizani znali **n a g o d i t i**.

O djelovanju brigadira F. (*Fitzroy, mo. Mile*) MacLeana govori u periodiku "Hrvatska Volja", koji je bio izlazio u Damasku, Sirija, od rujna 1950. na str. 11, suvremenik Adem Muslimanović: **"Neprijateljska propaganda znala je vrlo dobro pravi karakter patriotske hrvatske borbe, ali se je jednom infamnom propagandom trebalo saveznike potaknuti na jednu izravnu akciju protiv Hrvatske Države.**

U jesen 1943. Winston Churchill slao je svog posebnog izaslanika brigadira Fitzroy MacLean-a u Jugoslaviju (hrvatsko područje) sa posebnom misijom: utvrditi kome treba slati pomoć - Titu ili Mihailoviću. I kada je specijalno tom prilikom naglasio, da britanska politika nije zainteresirana, da li je netko komunista ili ne, **već jedino tko će više ubiti Nijemaca, tada time nije mišljeno na Nijemce, već hrvatske vojnike**, sinove nacije, koja je stotinama godina stajala na obrani zapadne civilizacije, i koja je davala ogromne žrtve u obrani civilizacije od komunističkog pakla. Tu je bio mišljen plemeniti, demokratski hrvatski narod, narod jedne kulture, koja ne zaostaje ni za jednom kulturom svijeta. Ovdje je bila mišljena nacija, koja je poslije tisućgodišnje borbe konačno ostvarila svoju slobodu i nezavisnost.

Ista britanska politika bila je očevidad trulosti kraljevske Jugoslavije, trulost veliko - srpske vladajuće klike i bila je vrlo svjesna činjenice, da samo jedna takova solidna država, kao slobodna hrvatska država, može biti jedina garancija u tom dijelu Evrope.

I protivno od ovog osvjedočenja ista britanska politika slala je nebrojene pošiljke ratnog tvoriva jugoslavenskim komunistima za ubijanje hrvatskih muževa, žena i nejakе djece.

Vrhunac ove pogriješne politike prema hrvatskom narodu bio je u bezprimjernom postupku brigadira F. MacLeana prema hrvatskim vojnicima, kada su oni, boreći se, povukli na austrijsko područje, da se predadu britanskim trupama. Brigadir MacLean potpuno pod utjecajem svoga prijatelja Tita, kršeći fundamentalne principe međunarodnog ratnog prava, odredio je, da se hrvatski vojnici - britanski ratni zarobljenici - na austrijskom teritoriju imaju predati Titu.

Sve ove nebrojene tisuće nesretnih hrvatskih vojnika, odmah poslije njihove predaje Titovim komunističkim bandama, neposredno uz samu granicu u slovenačkim šumama bile su pobijene po istim bandama.

.....Brigadir MacLean donio je ovu svoju sudbonosnu odluku nad hrvatskim vojnicima neposredno iza kako je izvršeno u slovenačkim šumama, po istim banditima, krvoprolisce nad stotinama tisuća hrvatskih žena i djece, koji su tražili spas u bijegu.

Donio je ovu odluku, premda je znao vrlo dobro, da za vrijeme čitavog rata ni jedan hrvatski vojnik nije ispalio metka na kojeg britanskog ili savezničkog vojnika.

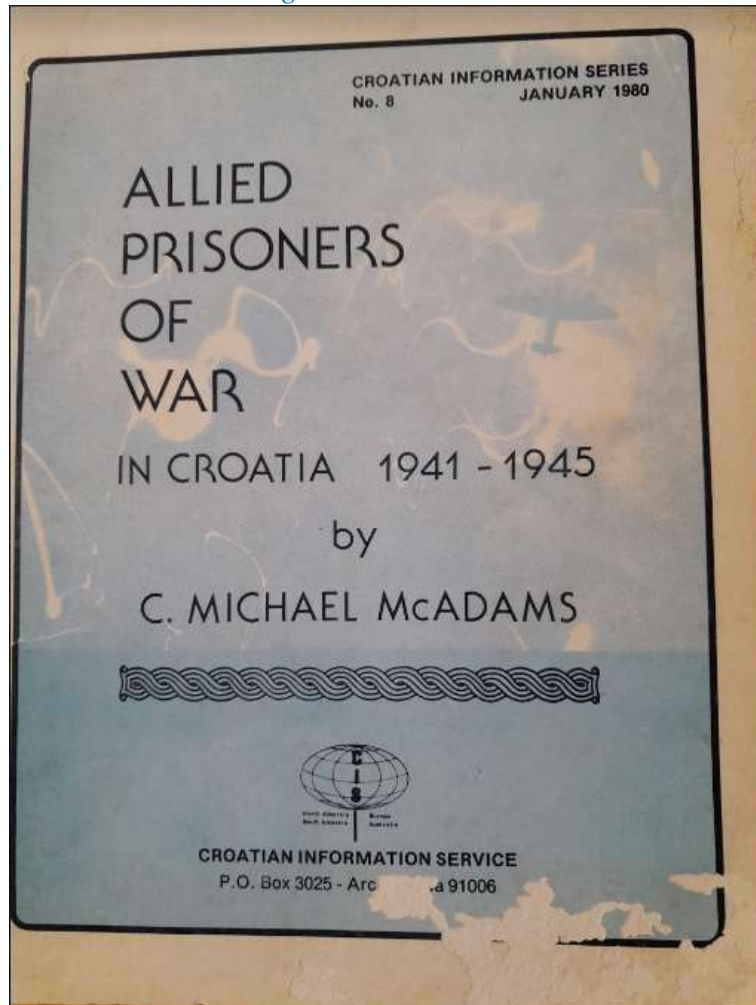
Za vrijeme svog boravka na hrvatskom području on je vidio vrlo dobro, da se hrvatski vojnik bori samo za slobodu svoje domovine i za nikakav drugi cilj

Da su visoki hrvatski časnici sakrivali u svojim stanovima pred Nijemcima britanske i savezničke pilote.

(svjedoče i ove dvije priložene slike. Prva slika je knjižica od 100 stranica koju je napisao C. Michael McAdams: "RATNI SAVEZNIČKI ZAROBLJENICI U HRVATSKOJ 1941-1945", "CROATIAN INFORMATION SERIES No. 8 January 1980". Upoznao sam gospodina Micahel McAdams u San Franciscu 1972. godine kod Automehaničarske radnje CITROEN na California Street. Čim sam mu rekao da sam Hrvat skoro je od zadovoljstva vrisnuo. Tu mi je odmah rekao da se uveliko bavi pitanjem Hrvatske za vrijeme WW2. Od tada smo postali veliki prijatelji i mnoge stvari sam mu dao da ih može koristiti u svojim pisanjima.

Prva slika (1)

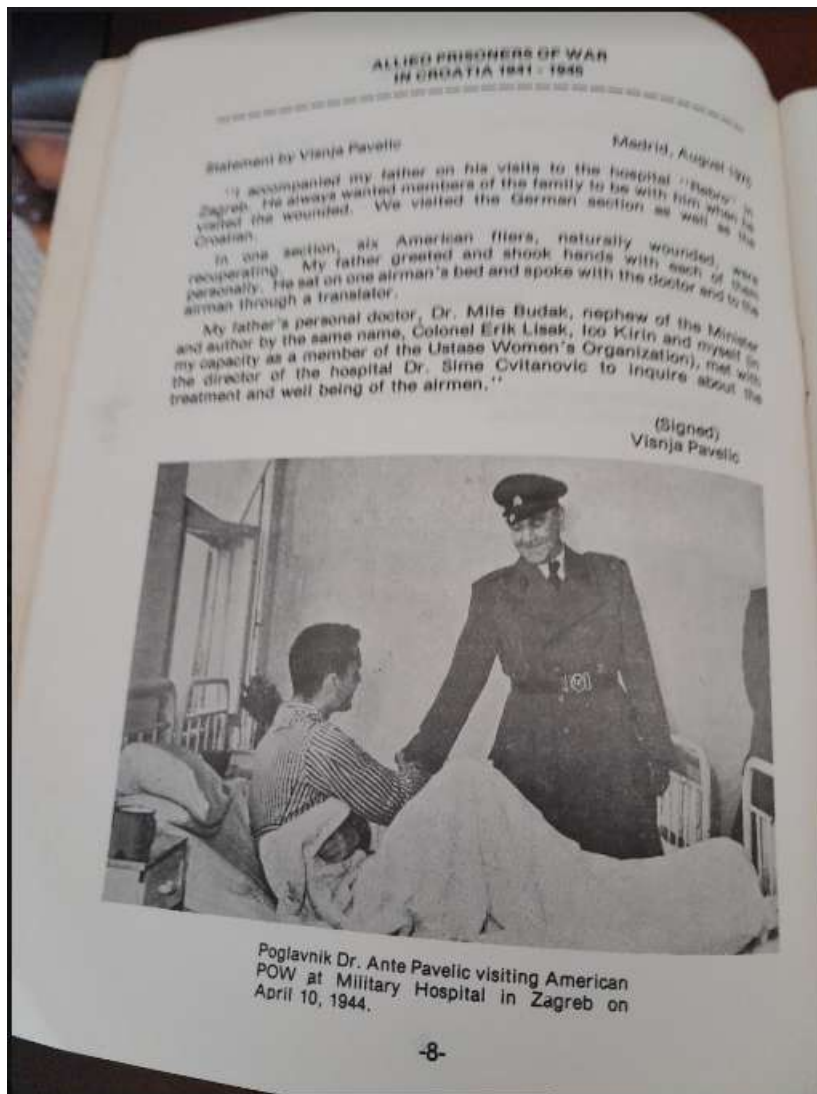
3305 Cro Zagreb – bolnica

Druga slika (2)

Poglavnik 10 travnja 1944. god. posjećuje u bolnici američkog ratnog zarobljenika, što ne sumnjivo svjedoči hrvatsko i američko prijateljstvo. Mo. Mile Boban.)

3305 Cro Zagreb – bolnica.jpg

koji su se radi kvara na motorima bili prisiljeni spustiti.

.....I unatoč ovih činjenica brigadir MacLean je dao takovu nemilosrdnu odluku, koja je značila smrt za nebrojene tisuće hrvatskih sinova.

I zašto? Samo - da zadovolji svog prijatelja Tita.

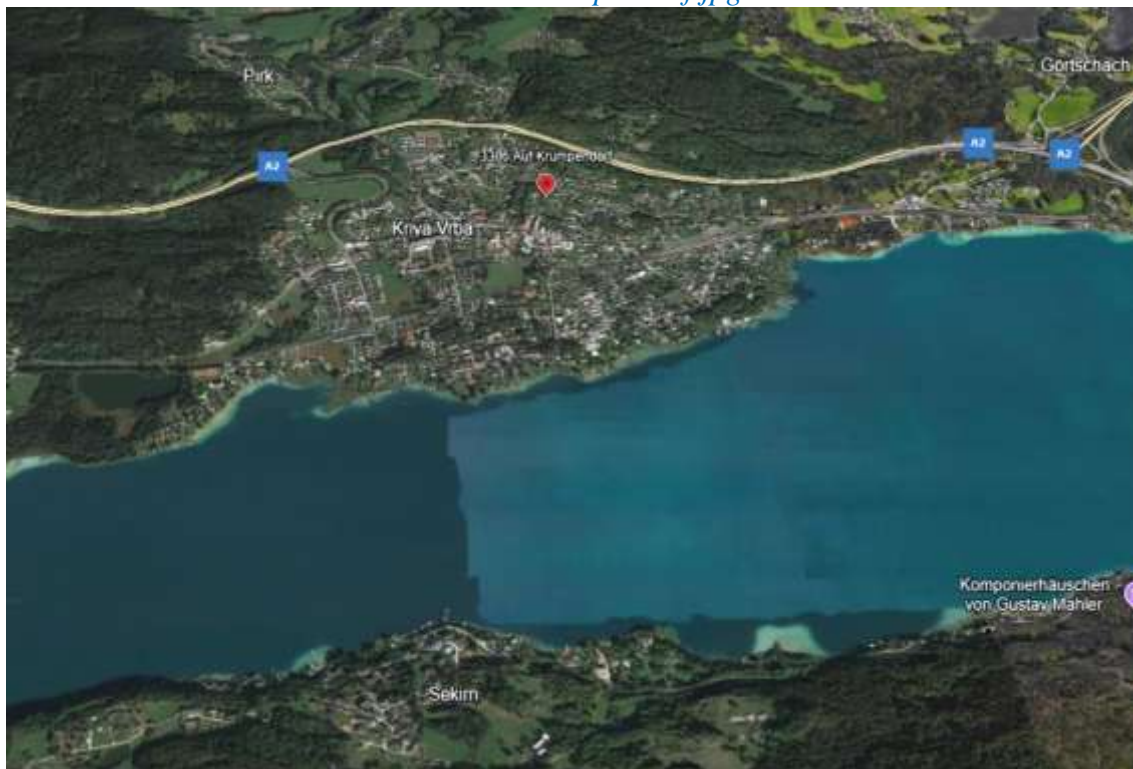
(Krvnika hrvatskog naroda, mo. Otporaš.)

S istog razloga organizirao je lov na hrvatske patriote, koji su tražili politički azil pred komunističkim paklom u Austriji, Njemačkoj i Italiji. „.....Mi ovo sve pišemo ne da kudimo britansku naciju. Mi nemamo niti najmanje takove namjere”.

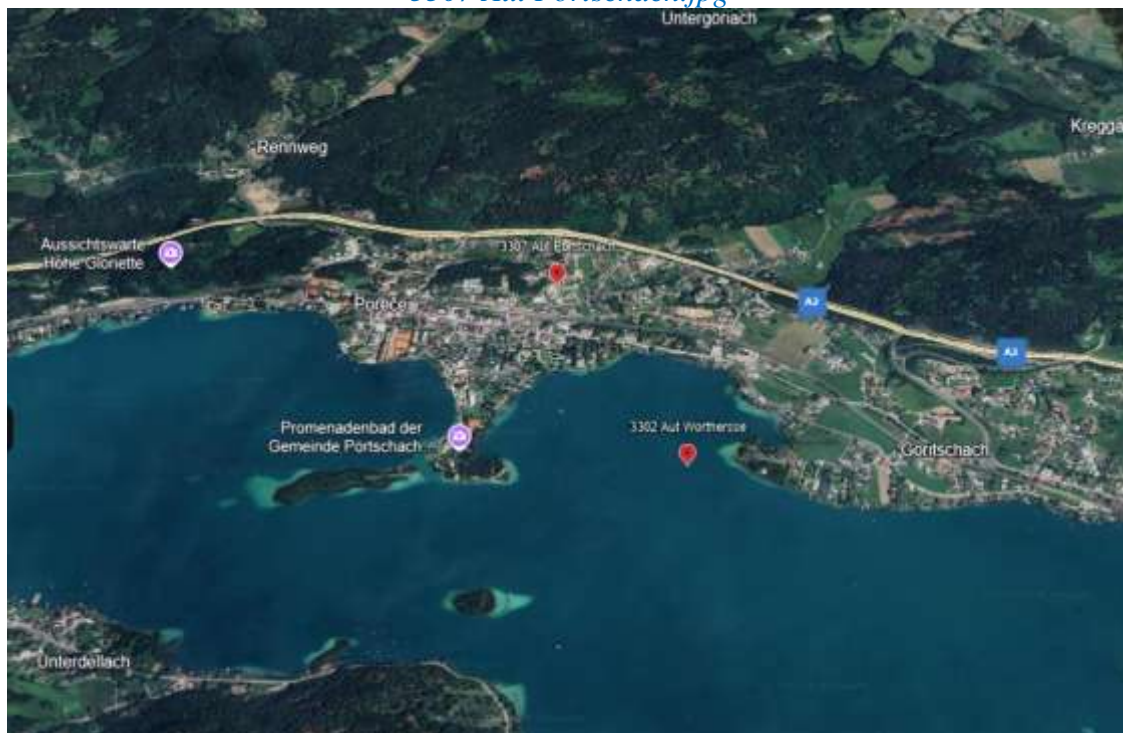
O tutorstvu Peke Dapčevića nad izaslanstvom govori u smotri "Hrvatska Misao", Buenos Aires, Argentina, u broju 25. iz 1.959., u članku "Uspomene i pogledi jednog upravnog činovnika", pisac Marijan Nikšić:

".....Ovo isto britansko poslanstvo, koje je kasnije bilo u sastavu V. engleskog korpusa, bilo je ustvari pod izravnim nadzorom Peke Dapčevića. Za vrijeme bleiburške katastrofe to se je poslanstvo nalazilo u šumici na obali jezera između Krumpendorfa (3306 Aut Krumpendorf) i Portschach-a u Koruškoj..." (3307 Aut Portschach).

3306 Aut Krumpendorf.jpg

3307 Aut Portsach.jpg

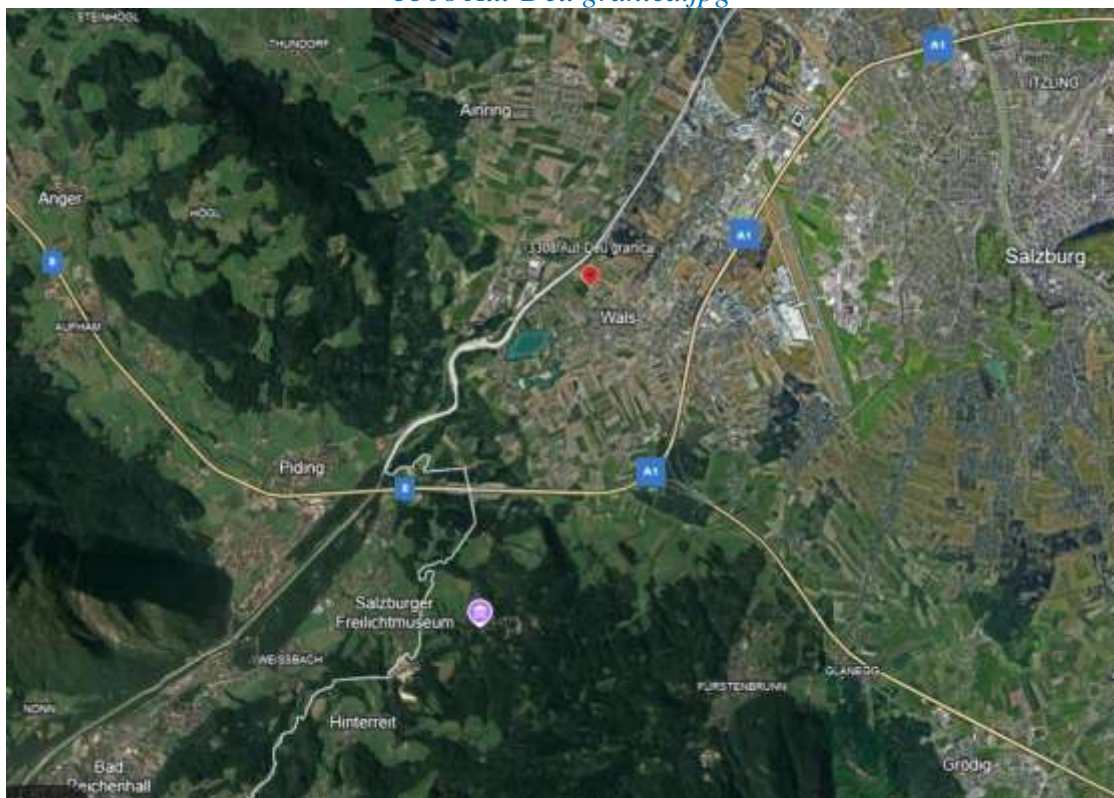

Partizanskim nagodjenjem bila je za strašan čin izručenja cijele jedne vojske stvorena paklena režija. Valjano je bila procijenjena važnost partizanskih neprijatelja - Hrvata, Slovenaca i Srba. Stvoren je onda bio valjan plan provodjenja i smišljen postupak.

Po procijeni *važnosti* neprijatelja, hrvati su bili najopasniji, jer su bili najborbeniji. Zato su hrvate najprije izručivali (počeli već od 10 svibnja, odnosno najveći dio 15. svibnja), da onda, kada je njihovo izručenje već bilo pri kraju, dodju na red Slovenci (na 23. svibnja) i još kasnije Srbi (27. svibnja).

Po planu provodjenja ili *redosljedu*, onda, Hrvate je bilo trebalo osobito smišljeno **z a s k o č i t i**. Najprije su Hrvate obezglavili izručenjem vodstva na 10. svibnja, zatim su zaustavili na austrijsko-slovenačkoj granici ([3308 Aut-Deu granica](#)) glavno mnoštvo na 15. svibnja, i istoga dana na drugome kraju rasčlanjenje skupine po desetak logora, po jednom točnom voznom redu počeli izručivati.

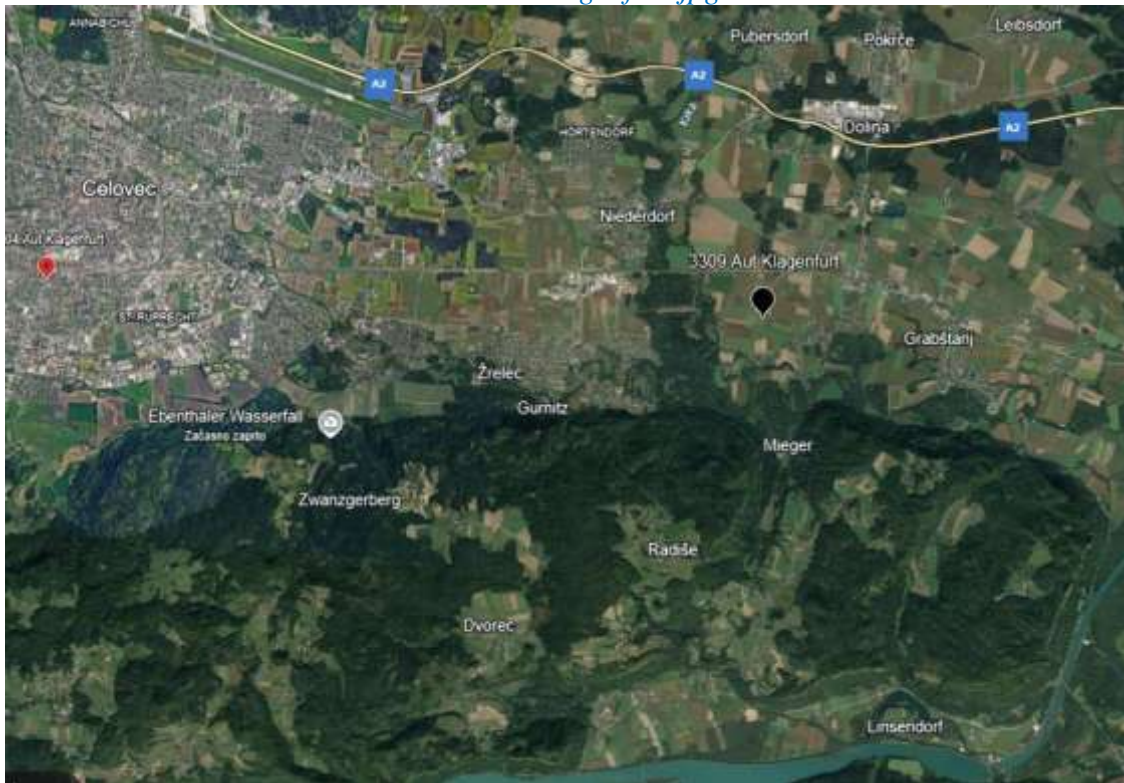
3308 Aut-Deu granica.jpg

Što se *postupka* pak tiče, pribjegli su za sve žrtve u Klagenfurskoj (3309 Aut Klagenfurt) kotlini tajenju, da se izručuju. Zavaravali su ljude, da ih šalju u Italiju, a sve okolnosti, kao prijetnja i smjer, brižljivo su krili.

Dali su i *forme* za postupke, jer su bili upriličili pregovore; velike na Bleiburgu (3310 Aut Bleiburg **PREDAJA NDH**) principijalnog značenja, koji su u jezgri tragedije izručenja, i na više mjesta lokalnog opsega, kod rasčlanjenih skupina. Na Bleiburgu glavni činovnik izručenja bio je Lt. general Murrey, a na lokalnim više engleskih pukovnika.

3309 Aut Klagenfurt.jpg

3310 Aut Bleiburg **PREDAJA NDH**.jpg

Našli su se **sučelice** s Englezima - što znači i prvi dodir s njima i završetak povlačenja - bivali su Hrvati izručivani krvožednim partizanima.

Englezi su se malo osvijestili i na 4. lipnja izdali novi postupak, da se radi partizanskog klanja više ne izručuje, no bit će prekasno.

A još će se jednom Englezi osramotiti, kada će 1948. u engleskom parlamentu biti zaničevano, da je više od 600 "jugoslavenskih kolaboracionista" izručeno.

Englezi, našavši se sučelice sa Hrvatima o odbivši primiti ih kao dostojna ljudska bića, po *redosljedu* najprije su hrvatski zbjeg obezglavili.

Nastavlja se (34. dio) III. DIO - D O K U M E N T I